

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/29/EF

af 23. april 2009

om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁴⁾ indført en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt »fællesskabsordningen«), som har til formål at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.
- (2) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF ⁽⁵⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet. Hvis dette mål skal kunne nås, må den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen ikke stige med mere end 2 °C over det førindustrielle niveau. Den seneste rapport fra Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer (IPCC) viser, at for at nå dette mål skal de globale drivhusgasemissioner toppe i 2020. Det indebærer en øget indsats fra Fællesskabets side, hurtig inddragelse af industrilændene og fremme af udviklingslandenes deltagelse i bestræbelserne på at reducere drivhusgasemissionerne.
- (3) Det Europæiske Råd i marts 2007 gav et fast tilsagn om at reducere Fællesskabets samlede drivhusgasemissioner med

mindst 20 % i forhold til 1990-niveauerne frem til 2020, og med 30 %, hvis andre industrilande giver tilsagn om lignende reduktioner, og de udviklingslande, der er længst fremme, yder et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter. Frem til 2050 bør de globale drivhusgasemissioner reduceres med mindst 50 % i forhold til 1990-niveauerne. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå disse emissionsreduktioner, herunder international søfart og luftfart. Luftfart bidrager til disse reduktioner ved at være inddraget i fællesskabsordningen. Hvis medlemsstaterne ikke senest den 31. december 2011 har godkendt en international aftale indgået inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om medtagelse af emissionerne fra international søfart i reduktionsmålene, eller hvis Fællesskabet ikke inden samme dato har godkendt en sådan aftale inden for rammerne af UNFCCC, bør Kommissionen forelægge et forslag om medtagelse af emissionerne fra international søfart i overensstemmelse med harmoniserede regler i Fællesskabets reduktionsforpligtelse med henblik på den foreslåede retsakts ikrafttræden senest i 2013. Et sådant forslag bør begrænse eventuelle negative følger for Fællesskabets konkurrenceevne mest muligt og samtidig tage hensyn til de potentielle miljømæssige fordele.

- (4) I sin beslutning af 31. januar 2008 om resultatet af Bali-konferencen om klimaændringer (COP 13 og COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ gentog Europa-Parlamentet sin holdning om, at industrilændene bør forpligte sig til at reducere deres drivhusgasemissioner med mindst 30 % frem til 2020 og med 60-80 % frem til 2050 i forhold til 1990-niveauerne. Efter som Den Europæiske Union forventer et positivt resultat af COP 15-forhandlingerne, der skal afholdes i København i 2009, bør den begynde at forberede skrappe emissionsreduktionsmål for 2020 og årene herefter og forsøge at sikre, at fællesskabsordningen om nødvendigt giver mulighed for endnu lavere emissionslofter efter 2013 som led i Unionens bidrag til en kommende international aftale om klimaændringer (i det følgende benævnt »den internationale klimaaftale«).
- (5) Med sigte på at bidrage til at nå disse langsigtede mål er det hensigtsmæssigt at fastlægge en forudsigelig kurs for, hvordan emissionerne bør reduceres for anlæg, som er omfattet af fællesskabsordningen. En omkostningseffektiv gennemførelse af Fællesskabets tilsagn om en reduktion af drivhusgasemissionerne med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauerne forudsætter, at emissionskvoterne for anlæggene senest i 2020 ligger 21 % under deres 2005-emissioner.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 325 af 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.4.2009.

⁽⁴⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 68 E af 21.3.2009, s. 13.

- (6) Med henblik på at øge visheden og forudsigeligheden i forbindelse med fællesskabsordningen, bør der fastsættes bestemmelser, som øger fællesskabsordningens bidrag til en samlet reduktion på mere end 20 %, navnlig i betragtning af Det Europæiske Råds mål om en 30 %-reduktion frem til 2020, som fra videnskabeligt hold anses for nødvendig for at undgå farlige klimaændringer.
- (7) Når Fællesskabet og tredjelande indgår en international klimaaftale, i overensstemmelse med hvilken der træffes passende globale foranstaltninger i tiden efter 2012, bør der gives en betydelig støtte til kreditter for emissionsreduktioner, der gennemføres af disse lande. Inden en sådan aftale indgås, bør der dog være større vished for, at kreditter fra lande uden for Fællesskabet stadig kan anvendes.
- (8) Selv om erfaringerne fra den første handelsperiode viser fællesskabsordningens potentiale, og færdiggørelsen af de nationale tildelingsplaner for den anden handelsperiode vil udløse betydelige emissionsreduktioner frem til 2012, bekræftede den revision, der blev foretaget i 2007, at en bedre harmoniseret fællesskabsordning er absolut nødvendig for bedre at kunne udnytte emissionshandelens fordele, for at undgå skævvridning af det indre marked og for at lette sammenkoblingen af emissionshandelsordninger. Herudover bør ordningen gøres mere forudsigelig, og dens anvendelsesområde bør udvides til at omfatte nye sektorer og gasser, både med henblik på at styrke drivhusgasprissignalet, som kan udløse de nødvendige investeringer, og på at give nye bekæmpelsesmuligheder, der kan sænke bekæmpelsesomkostningerne generelt og øge ordningens effektivitet.
- (9) Definitionen af drivhusgasser bør bringes på linje med UNFCCC's definition, og der bør skabes klarhed om, hvordan de enkelte drivhusgassers bidrag til den globale opvarmning fastslås og ajourføres.
- (10) Fællesskabsordningen bør udvides til at omfatte andre anlæg, hvis emissioner kan overvåges, rapporteres og verificeres med samme nøjagtighed, som gælder for den nuværende overvågning, rapportering og verifikation.
- (11) Hvor der for små anlæg, hvis emissioner ikke overstiger 25 000 tons CO₂-ækvivalenter årligt, findes ækvivalente foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder navnlig beskatning, bør der være en procedure, som gør det muligt for medlemsstaterne at undtage sådanne små anlæg fra fællesskabsordningen, så længe de pågældende foranstaltninger anvendes. Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger. Relativt set giver denne tærskel den største gevinst, for så vidt angår reduktion af de administrative omkostninger pr. ton CO₂-ækvivalenter, som udgår af ordningen, fordi administrationen forenkles. Eftersom man går væk fra femårstildelingsperioder, bør der med henblik på øget vished og forudsigelighed fastsættes bestemmelser for, hvor tit drivhusgasemissionstilladelser bør nyvurderes. Det er medlemsstaternes opgave at foreslå foranstaltninger for små anlæg, der vil medføre et bidrag til emissionsreduktionerne svarende til bidraget fra fællesskabsordningen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte beskatning, aftaler med industrien og lovgivning. Under hensyn til behovet for at begrænse unødvendige administrative byrder for små emittenter kan medlemsstaterne indføre forenklede procedurer og foranstaltninger med henblik på overholdelsen af dette direktiv.
- (12) Oplysninger om anvendelsen af dette direktiv bør være let tilgængelige, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).
- (13) Den samlede mængde kvoter i Fællesskabet bør mindskes lineært, beregnet fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012, således at det sikres, at emissionshandelsordningen giver en gradvis og forudsigelig reduktion af emissionerne med tiden. Den årlige reduktion af kvoterne bør være lig med 1,74 % af de kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om medlemsstaternes nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, så fællesskabsordningen på en omkostningseffektiv måde bidrager til opfyldelsen af Fællesskabets tilsagn om en samlet emissionsreduktion på mindst 20 % frem til 2020.
- (14) Dette bidrag svarer til en reduktion af emissionerne under fællesskabsordningen i 2020 på 21 % i forhold til de rapporterede 2005-niveauer, og heri indgår også virkningen af det udvidede anvendelsesområde fra perioden fra 2005 til 2007 til perioden fra 2008 til 2012 og 2005-emissionstallene for handelssektoren, der er anvendt ved vurderingen af Bulgariens og Rumæniens nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, og det giver en udstedelse på højst 1,72 mia. kvoter i 2020. De nøjagtige emissionsmængder beregnes, når medlemsstaterne har udstedt kvoter i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, idet godkendelsen af tildelinger til visse anlæg er betinget af, at deres emissioner er dokumenteret og verificeret. Når udstedelsen af kvoter for perioden fra 2008 til 2012 er afsluttet, offentliggør Kommissionen den samlede mængde kvoter for Fællesskabet. Den samlede mængde for Fællesskabet bør justeres i forbindelse med anlæg, som medtages i eller undtages fra fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012 eller fra 2013 og fremefter.
- (15) Den ekstrainsats, som skal præsteres af Fællesskabets økonomi, forudsætter bl.a., at den reviderede fællesskabsordning fungerer med den størst mulige økonomiske effektivitet og på grundlag af fuldt harmoniserede vilkår for tildelingen i Fællesskabet. Auktionering bør derfor være det

grundlæggende tildelingsprincip, da det er den enkleste ordning og generelt anses for at være den økonomisk mest effektive. Det burde også eliminere windfall-gevinster og give nyttilkomne anlæg og økonomier med en overgennemsnitlig vækstrate de samme konkurrencevilkår som de allerede omfattede anlæg.

(16) For at bevare fællesskabsordningens miljømæssige og administrative effektivitet, undgå konkurrenceforvridning og tidlig opbrug af reserven for nyttilkomne bør reglerne for nyttilkomne harmoniseres med henblik på at sikre, at alle medlemsstaterne vedtager samme fremgangsmåde, navnlig med hensyn til betydningen af væsentlige udvidelser af anlæg. Der bør derfor medtages bestemmelser om vedtagelsen af harmoniserede regler for gennemførelsen af dette direktiv. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør »væsentlig udvidelse« i disse regler defineres som en forøgelse på mindst 10 % af anlæggets nuværende installerede kapacitet eller en væsentlig stigning i anlæggets emissioner i forbindelse med forøgelsen af den installerede kapacitet. Tildeling fra reserven for nyttilkomne bør kun forekomme i forbindelse med en væsentlig udvidelse af anlægget.

(17) Alle medlemsstater vil skulle foretage betydelige investeringer for at reducere deres økonomiers kulstofintensitet frem til 2020, og de medlemsstater, hvor indkomsten pr. capita stadig ligger væsentligt under fællesskabsgennemsnittet, og hvis økonomier søger at nå de mere velhavende medlemsstaters niveau, må gøre en stor indsats for at øge energieffektiviteten. Målene om at afskaffe konkurrenceforvridning i Fællesskabet og sikre den højeste grad af økonomisk effektivitet i forbindelse med omdannelsen af Fællesskabet til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser indebærer, at det er uhenigtsmæssigt at behandle økonomiske sektorer, der er omfattet af fællesskabsordningen, forskelligt i de enkelte medlemsstater. Derfor må der udvikles andre mekanismer til at støtte indsatsen i de medlemsstater, hvor indkomsten pr. capita er forholdsvis lav, men som har gode vækstperspektiver. 88 % af den samlede mængde kvoter, som skal auktioneres, bør fordeles blandt medlemsstaterne ud fra deres relative andel af emissionerne under fællesskabsordningen for 2005 eller gennemsnittet for perioden 2005-2007, alt efter hvilket tal der er det højeste. 10 % af den samlede mængde kvoter bør fordeles til visse medlemsstater med sigte på at fremme solidariteten og væksten i Fællesskabet og anvendes til at reducere emissionerne og tage højde for klimaændringernes virkninger. Fordelingen af de 10 % bør ske ud fra indkomst pr. capita i 2005 og medlemsstaternes vækstperspektiver, og medlemsstater med et lavt indkomstniveau, men gode vækstperspektiver, bør have mest. Medlemsstater med en gennemsnitsindkomst pr. capita, som er mindst 20 % højere end fællesskabsgennemsnittet, bør bidrage med kvoter til denne fordeling, medmindre de direkte omkostninger ved den samlede pakke som anslået i den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og

vedvarende energi for 2020 overstiger 0,7 % af BNP. Yderligere 2 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, bør fordeles blandt medlemsstater, hvis drivhusgasemissioner i 2005 lå mindst 20 % under deres emissioner i det basisår, der i henhold til Kyoto-protokollen finder anvendelse på de pågældende medlemsstater.

(18) På baggrund af den betydelige indsats, der skal til for at bekæmpe klimaændringer og tilpasse sig deres uundgåelige virkninger, er det hensigtsmæssigt, at mindst 50 % af indtægterne fra kvoteauktioner anvendes til at reducere drivhusgasemissioner, til at tilpasse sig klimaændringer, til at finansiere forskning og udvikling med henblik på emissionsreduktion og tilpasning, til at udvikle vedvarende energi for at opfylde EU's tilsagn om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest 2020, til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at øge sin energieffektivitet med 20 % frem til 2020, til at sikre en miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af drivhusgasser, til at finansiere bidrag til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznan-konferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af skovrydning og lette tilpasningen i udviklingslandene og til at tage sociale forhold op, f.eks. potentielle elprisstigningers betydning for husstande med lave og middel indkomster. Denne andel er væsentligt mindre end de offentlige myndigheders forventede nettoindtægter fra auktionerne, under hensyntagen til eventuel lavere indkomst fra selskabsbeskatning. Herudover bør indtægterne fra auktioner anvendes til at dække de administrative udgifter i forbindelse med forvaltningen af fællesskabsordningen. Dette direktiv bør også indeholde bestemmelser om overvågning af brugen af auktionsmidler til disse formål. Fremlæggelse af oplysninger om brugen af auktionsmidler fritager ikke medlemsstaterne for forpligtelsen til at give underretning om visse nationale foranstaltninger, jf. traktatens artikel 88, stk. 3. Dette direktiv foregriber ikke resultatet af eventuelle fremtidige sager om statsstøtte, der ydes i henhold til traktatens artikel 87 og 88.

(19) Auktionering af alle kvoter bør derfor være reglen for elsektoren fra 2013 og fremefter, idet der tages hensyn til dens muligheder for at overvælde de øgede omkostninger i forbindelse med CO₂, og der bør ikke gives nogen gratis-tildelinger for opsamling og lagring af CO₂, da incitamentet hertil er, at der ikke skal returneres kvoter for emissioner, som lagres. For at undgå konkurrenceforvridning kan elproducerende anlæg modtage gratis-tildelinger for fjernvarme og fjernkøling og for varme og køling, der produceres ved højeffektiv kraftvarmeproduktion jf. definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked⁽¹⁾, hvis sådan varme produceret af andre anlæg i andre sektorer modtager gratis-tildelinger.

⁽¹⁾ EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

- (20) Det vigtigste langsigtede incitament for opsamling og lagring af CO₂ og nye vedvarende energiteknologier er, at der ikke skal returneres kvoter for CO₂-emissioner, som lagres permanent eller undgås. For at fremskynde demonstrationen af de første kommercielle anlæg og af innovative vedvarende energiteknologier bør der desuden reserveres kvoter fra reserven for nyttilkomne anlæg til at finansiere en garanteret belønning for det antal tons CO₂, der lagres eller undgås i fyldestgørende omfang, for de første sådanne anlæg i EU, forudsat at der er indgået en aftale om videndeling. Den ekstra finansiering bør gå til tilstrækkelig store projekter, som har innovativ karakter og i væsentligt omfang samfinansieres af driftslederen, således at driftslederens andel i princippet dækker mere end halvdelen af de relevante investeringsomkostninger, og idet der tages hensyn til projektets gennemførlighed.
- (21) For andre sektorer, der er omfattet af fællesskabsordningen, bør der etableres en overgangsordning, som betyder, at de pågældende anlægs andel af den samlede tildelingsmængde i hele Fællesskabet i 2013 svarer til deres andel af alle emissioner i hele Fællesskabet i perioden 2005-2007, og at 80 % af deres tildeling i 2013 vil være gratis. Derefter bør gratis fordelingen hvert år nedsættes med lige store mængder, således at den når 30 % i 2020 med henblik på at bringe den ned på nul i 2027.
- (22) For at sikre, at kvote- og elmarkeder kan fungere efter hensigten, bør auktioneringen af kvoter for perioden fra 2013 og frem påbegyndes i 2011 og være baseret på klare og objektive principper, der fastsættes i god tid i forvejen.
- (23) Midlertidige gratis fordelinger til anlæg bør være omfattet af harmoniserede fællesskabsregler (ex ante-benchmarks) for at mindske konkurrenceforvridningen i Fællesskabet mest muligt. Disse regler bør tage hensyn til de mest effektive drivhusgas- og energieffektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, anvendelse af biomasse og CO₂-opsamling og -lagring. Reglerne bør ikke tilskynde til at øge emissionerne og bør sikre, at en stadig større andel af disse kvoter auktioneres. Tildelinger fastsættes forud for handelsperioden, så markedet kan fungere korrekt. Disse harmoniserede regler kan også tage hensyn til emissioner, der er relateret til brugen af brændbare affaldsgasser, når produktionen af disse affaldsgasser ikke kan undgås i industriprocessen. I denne henseende kan reglerne tillade, at kvoter tildeles gratis til driftsledere på anlæg, der forbrænder de pågældende affaldsgasser, eller til driftsledere på de anlæg, hvorfra disse gasser stammer. De bør også sørge for at undgå unødige konkurrenceforvridninger på markederne for el og varme og køling, der leveres til industri anlæg. De bør endvidere sørge for at undgå unødige konkurrenceforvridninger mellem industriaktiviteter på anlæg drevet af én enkelt driftsleder og produktion på outsourcete anlæg.
- Reglerne bør gælde for nyomfattede anlæg, der udfører de samme aktiviteter som bestående anlæg, der modtager midlertidige gratis fordelinger. Med sigte på at undgå konkurrenceforvridning på det indre marked bør der ikke gives gratis fordelinger til nyttilkomne anlægs elproduktion. Hvis der er resterende kvoter i reservebeholdningen til nyttilkomne anlæg i 2020, bør disse auktioneres.
- (24) Fællesskabet vil fortsat spille en ledende rolle i forhandlingerne om en ambitiøs international klimaaftale, som skal nå målet om at begrænse den globale temperaturstigning til 2 °C, og det er opmuntret af de fremskridt, der blev gjort på UNFCCC-parternes 13. konference og 3. møde for parterne i Kyotoprotokollen, der blev holdt på Bali, Indonesien, fra 3.-14. december 2007. Hvis andre industrilande og andre store drivhusgasemitterer ikke deltager i denne internationale aftale, vil det kunne føre til større drivhusgasemissioner i tredjelande, hvor der ikke er tilsvarende begrænsninger for drivhusgasemissioner («carbon leakage») og samtidig pålægge visse energiintensive sektorer og delsektorer i Fællesskabet, der er udsat for international konkurrence, et økonomisk pres. Det kan underminere integriteten af og fordelene ved Fællesskabets miljøforanstaltninger. For at løse problemer med carbon leakage bør Fællesskabet tildele 100 % gratis kvoter til sektorer eller delsektorer, som opfylder de relevante kriterier. Definitionen af disse sektorer og delsektorer og de nødvendige foranstaltninger bør genovervejes for at sikre, at der gribes ind, hvor det er nødvendigt, og at der ikke sker overkompensering. For de specifikke sektorer og delsektorer, hvor det er behørigt dokumenteret, at risikoen for carbon leakage ikke kan bekæmpes på anden vis, og hvor en stor andel af produktionsomkostningerne udgøres af el, og denne el produceres på en effektiv måde, kan den valgte foranstaltning tage elforbruget i produktionsprocessen med i betragtning, uden at den samlede mængde kvoter ændres. Vurderinger af risikoen for carbon leakage i disse sektorer eller delsektorer bør tage udgangspunkt i et trecifterniveau (NACE-3-kode) eller, om nødvendigt og hvor der forligger relevante data, til et fircifterniveau (NACE-4-kode).
- (25) Kommissionen bør derfor nyvurdere situationen senest den 30. juni 2010, gennemføre drøftelser med alle relevante sociale partnere og ud fra resultaterne af forhandlingerne om en international aftale fremlægge en rapport, som ledsages af passende forslag. Kommissionen bør i denne forbindelse udpege de energiintensive industrisektorer eller delsektorer, som kan tænkes at være udsat for risiko for carbon leakage, senest den 31. december 2009. Kommissionen bør basere sin analyse på en vurdering af industriens manglende muligheder for at overvælte omkostningerne ved de krævede kvoter i produktpriserne, uden at der sker tab af betydelige markedsandele til anlæg uden for Fællesskabet, som ikke gennemfører tilsvarende foranstaltninger for at reducere deres emissioner. Energiintensive industrier, for hvilke det konstateres, at der er

risiko for carbon leakage, kan få tildelt en større mængde gratisudligninger, eller der kan indføres et effektivt drivhusgasudligningssystem, således at fællesskabsanlæg, som har en væsentlig risiko for carbon leakage, og anlæg fra tredjelands konkurrerer på lige fod. Et sådan udligningssystem kunne stille krav til importører, som ville være lige så strenge som de krav, der stilles til fællesskabsanlæg, f.eks. et krav om returnering af kvoter. Alle foranstaltninger skal overholde UNFCCC's principper, herunder navnlig princippet om fælles, men differentieret ansvar og respektive kapaciteter, hvorved der også bør tages hensyn til den særlige situation i de mindst udviklede lande (LDC). Foranstaltningerne skal også stemme overens med Fællesskabets internationale forpligtelser, herunder forpligtelserne i henhold til WTO-aftalen.

- (26) Det Europæiske Råds drøftelser vedrørende bestemmelsen af, hvilke sektorer eller delsektorer der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, er af usædvanlig karakter og berører på ingen måde procedurerne for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er tildelt Kommissionen i henhold til traktatens artikel 202.
- (27) Medlemsstaterne kan finde det nødvendigt at yde midlertidig kompensation til visse anlæg, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner videregivet i elpriserne, for disse omkostninger. En sådan støtte bør kun ydes, hvis den er nødvendig og står i forhold til behovet, og den bør sikre, at fællesskabsordningens incitament til at spare energi og fremme en forskydning i efterspørgslen fra »grå« til »grøn« elektricitet bevares.
- (28) For at sikre lige konkurrencevilkår i Fællesskabet bør der ske en harmonisering af, hvordan emissionsreduktionskreditter uden for Fællesskabet kan anvendes af driftsledere i fællesskabsordningen. Kyotoprotokollen fastsætter kvantificerede emissionsmål for industrilandsene for perioden fra 2008 til 2012 og indfører godkendte emissionsreduktioner (CER'er) fra projekter under mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) og emissionsreduktionsenheder (ERU'er) fra fælles gennemførelsesprojekter (JI) og industrilands brug af dem for at opfylde en del af målene. Kyotoprotokollen giver ikke mulighed for at generere ERU'er fra 2013 og fremefter, uden at der fastsættes nye kvantificerede emissionsmål for værtslandene, men CDM-kreditter kan potentielt fortsat genereres. Der bør fastsættes bestemmelser for yderligere brug af CER'er og ERU'er, når der foreligger en international klimaafale, fra lande, som har ratificeret aftalen. Hvis der ikke indgås sådan en aftale, vil
- muligheden for yderligere brug af CER'er og ERU'er underminere incitamentet og gøre det vanskeligt at nå Fællesskabets mål for øget brug af vedvarende energiformer. Brugen af CER'er og ERU'er bør ske i overensstemmelse med Fællesskabets mål om at udvinde 20 % af energien fra vedvarende kilder i 2020 og fremme energieffektivitet, innovation og teknologisk udvikling. Hvor det kan forenes med at nå disse mål, bør der være mulighed for at kunne indgå aftaler med tredjelands, som omfatter incitament til emissionsreduktioner i de pågældende lande, som fører til reelle, yderligere reduktioner af drivhusgasemissionerne, samtidig med at innovationen i fællesskabsvirksomheder og den teknologiske udvikling i tredjelands stimuleres. Sådanne aftaler kan ratificeres af mere end et land. Når Fællesskabet har godkendt en tilfredsstillende international klimaafale, bør adgangen til kreditter fra projekter i tredjelands øges i takt med det stigende niveau for de emissionsreduktioner, der skal nås under fællesskabsordningen.
- (29) For at sikre forudsigeligheden bør driftsledere have vished for, hvorvidt de efter 2012 kan anvende CER'er og ERU'er op til det niveau, der var tilladt i perioden fra 2008 til 2012, fra projektyper, som opfyldte kravene for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012. Da medlemsstaterne ikke kan overføre CER'er og ERU'er, der indehaves af driftsledere, mellem forpligtelsesperioderne i henhold til internationale aftaler (»hensættelse« af CER'er og ERU'er) før 2015, og kun hvis medlemsstaterne vælger at tillade hensættelser af sådanne CER'er og ERU'er i forbindelse med en begrænset ret til at hensætte sådanne kreditter, bør der skabes vished ved at kræve, at medlemsstaterne giver driftslederne mulighed for at ombytte CER'er og ERU'er, som er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner før 2012, til kvoter, der gælder fra 2013. Da medlemsstaterne dog ikke bør forpligtes til at acceptere CER'er og ERU'er, som det ikke er sikkert, de vil kunne bruge i forbindelse med deres bestående internationale forpligtelser, bør dette krav ikke opretholdes efter den 31. marts 2015. Driftslederne bør have samme vished i forbindelse med CER'er fra projekter, som er oprettet før 2013, for så vidt angår emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter. Det er vigtigt, at driftsledere anvender kreditter fra projekter, der repræsenterer reelle, verificerbare, supplerende og permanente emissionsreduktioner og har klare fordele for en bæredygtig udvikling og ingen væsentlige negative miljømæssige eller sociale konsekvenser. Der bør indføres en procedure, der gør det muligt at undtage visse projektyper.
- (30) Hvis indgåelsen af en international klimaafale forsinkes, bør der tages højde for anvendelsen af kreditter fra projekter af høj kvalitet i fællesskabsordningen ved hjælp af aftaler med tredjelands. Sådanne aftaler, som kan være bilaterale eller multilaterale, kunne sørge for, at projekter, som genererede ERU'er frem til 2012, men ikke længere kan gøre dette inden for Kyotoprotokollens rammer, fortsat kan anerkendes i fællesskabsordningen.

- (31) LDC er særlig sårbare over for klimaændringer og står kun for en meget ringe del af drivhusgasemissionerne. Der bør derfor lægges særlig vægt på at opfylde LDC's behov, når auktionsindtægter anvendes til at fremme udviklingslandes tilpasning til klimaændringer. Da der kun er oprettet få CDM-projekter i disse lande, vil det være passende at skabe sikkerhed for, at kreditter fra projekter, som oprettes i LDC efter 2012, vil blive accepteret, også hvis der ikke indgås en international klimaafnate, når disse projekter tydeligvis er supplerende og bidrager til bæredygtig udvikling. Denne ret bør gælde for LDC frem til 2020, forudsat at de til den tid enten har ratificeret en international klimaafnate eller en bilateral eller multilateral afnate med Fællesskabet.
- (32) Når der er indgået en international klimaafnate, kan der anvendes supplerende kreditter på op til halvdelen af den yderligere reduktion, der finder sted inden for fællesskabsordningen, og CDM-kreditter af høj kvalitet fra tredjelande bør først accepteres i fællesskabsordningen fra og med 2013, når de pågældende lande har ratificeret den internationale afnate.
- (33) Fællesskabet og medlemsstaterne bør kun godkende projektaktiviteter, hvor alle projektdeltagere har deres hovedsæder i lande, som har indgået den internationale afnate vedrørende sådanne projekter, således at »snylteri« fra virksomheder i lande, der ikke har indgået en international afnate modvirkes, bortset fra tilfælde, hvor virksomhederne er etableret i tredjelande eller i subföderale eller regionale enheder, som er koblet til fællesskabsordningen.
- (34) Den omstændighed, at visse bestemmelser i dette direktiv henviser til Fællesskabets godkendelse af en international klimaafnate, er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også kan indgå denne afnate.
- (35) Set i lyset af erfaringerne bør fællesskabsordningens bestemmelser vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner forbedres.
- (36) EU bør bestræbe sig på at få etableret en internationalt anerkendt ordning for begrænsning af skovrydning og forøgelse af skovrejsning og skovgenplantning og i den forbindelse støtte den inden for UNFCCC fastlagte målsætning om under hensyntagen til allerede eksisterende ordninger at udvikle finansieringsmekanismer som led i etableringen af en effektiv, virksomhedsfuld, retfærdig og kohærent økonomisk struktur i den internationale klimaafnate, der skal indgås på konferencen om klimaændringer i København (COP 15 og COP/MOP 5).
- (37) Der bør tilføjes en definition af »forbrænding« i direktivet for at afklare, hvorvidt direktiv 2003/87/EF finder anvendelse på forskellige slags kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere.
- (38) For at sikre, at kvoter kan overføres frit mellem personer i Fællesskabet uden nogen begrænsninger, og for at sikre, at fællesskabsordningen kan sammenkobles med emissions-handelsordninger i tredjelande og subföderale og regionale enheder fra januar 2012 og fremefter, bør alle kvoter være registreret i Fællesskabets register, der blev etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen ⁽¹⁾. Dette berører ikke forvaltningen af nationale registre for emissioner, der ikke er omfattet af fællesskabsordningen. Fællesskabets register bør levere ydelser af samme kvalitet som de nationale registre.
- (39) Fra 2013 og fremefter bør den miljømæssigt forsvarlige opsamling, transport og geologiske lagring af CO₂ være omfattet af fællesskabsordningen på en ensartet måde.
- (40) Der bør træffes foranstaltninger med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem fællesskabsordningen og andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter i tredjelande eller i subföderale eller regionale enheder.
- (41) Tredjelande, der grænser op til Den Europæiske Union, bør tilskyndes til at tilslutte sig fællesskabsordningen, hvis de overholder dette direktiv. Kommissionen bør ved forhandlingerne med og leveringen af økonomisk og teknisk bistand til kandidatlande, potentielle kandidatlande samt lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, på enhver måde bestræbe sig på at fremme dette mål. Dette vil lette overførsel af teknologi og viden til disse lande, hvilket er et vigtigt middel til at skabe økonomiske, miljømæssige og sociale fordele for alle.
- (42) Dette direktiv bør åbne mulighed for indgåelse af aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter mellem fællesskabsordningen og andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter, der er forenelige med fællesskabsordningen, idet der må tages hensyn til miljøambitionsniveauet og tilstedeværelsen af en robust og sammenlignelig overvågnings-, rapporterings- og verifikationsmekanisme for emissioner og ordninger til sikring af overholdelse.

(¹) EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

(43) Under hensyntagen til erfaringerne med fællesskabsordningen bør det være muligt at udstede kvoter vedrørende projekter, som mindsker drivhusgasemissioner, forudsat at de pågældende projekter gennemføres i overensstemmelse med harmoniserede regler, som vedtages på fællesskabsplan, og at projekterne ikke fører til dobbelttælling af emissionsreduktioner eller hindrer udvidelsen af fællesskabsordningen eller gennemførelsen af enhver anden politisk foranstaltning, der tager sigte på at reducere emissionerne, og som ikke er omfattet af fællesskabsordningen.

(44) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(45) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage foranstaltninger i forbindelse med harmonisering af bestemmelser vedrørende definitionen af »nytilkommen«, auktionering af kvoter, midlertidig gratistildeling af kvoter i Fællesskabet, fastlæggelse af kriterier og fremgangsmåder for udvælgelsen af visse demonstrationsprojekter, opstilling af en liste over sektorer eller delsektorer, der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, anvendelse af kreditter, overvågning, rapportering og verifikation af emissioner, akkreditering af verifikatorer, gennemførelse af harmoniserede regler for projekter samt ændring af visse bilag. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2003/87/EF, herunder ved at supplere direktivet med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(46) Direktiv 2003/87/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(47) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en tidlig gennemførelse af de bestemmelser, som forbereder anvendelsen af den reviderede fællesskabsordning fra 2013 og fremefter.

(48) Med sigte på en korrekt afvikling af handelsperioden fra 2008 til 2012 bør bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved direktiv 2004/101/EF ⁽²⁾, direktiv

2008/101/EF ⁽³⁾ og forordning (EF) nr. 219/2009 ⁽⁴⁾, fortsat anvendes, uden at dette berører Kommissionens muligheder for at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne anvende den reviderede fællesskabsordning fra 2013 og fremefter.

(49) Anvendelsen af dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88.

(50) Dette direktiv er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(51) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(52) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁵⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF foretages hermed følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes følgende stykker:

»Dette direktiv fastsætter også, at reduktionerne af drivhusgasemissioner skal øges for at bidrage til de reduktionsniveauer, som videnskabeligt anses for påkrævet for at undgå farlige klimaændringer.

Dette direktiv fastsætter ligeledes bestemmelser vedrørende vurdering og opfyldelse af en fællesskabsreduktionsforpligtelse ud over 20 %, som skal finde anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaafale om større drivhusgasemissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 9, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007.«

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmechanismer (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 18).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol — Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del To (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109).

⁽⁵⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- 2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
- a) Litra c) affattes således:
- »c) »drivhusgasser«: gasser opført i bilag II og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling«.
- b) Litra h) affattes således:
- »h) »nytilkommen«:
- et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang efter den 30. juni 2011
  - et anlæg, der udfører en aktivitet, der for første gang er medtaget i fællesskabsordningen i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, eller
  - et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter eller en aktivitet, der er medtaget i fællesskabsordningen i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, og som er udvidet væsentligt efter den 30. juni 2011, for så vidt angår denne udvidelse«.
- c) Følgende litraer indsættes:
- »t) »forbrænding«: enhver oxidering af brændsel, uanset hvorledes den varme og den elektriske eller mekaniske energi, der produceres ved denne proces, anvendes, og andre hermed direkte forbundne aktiviteter, herunder røggasrensning
- u) »elektricitetsgenerator«: et anlæg, som den 1. januar 2005 eller derefter har produceret el med henblik på salg til tredjeparter, og hvor der ikke udføres andre af de i bilag I opførte aktiviteter end forbrænding af brændstof.«
- 3) I artikel 3c, stk. 2, erstattes »artikel 11, stk. 2« med »artikel 13, stk. 1«.
- 4) I artikel 3g erstattes »de retningslinjer, der er vedtaget i medfør af artikel 14« med »den i artikel 14 nævnte forordning«.
- 5) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en

for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget er undtaget fra fællesskabsordningen i medfør af artikel 27. Dette gælder også for anlæg, der medtages i henhold til artikel 24.«

- 6) Artikel 5, litra d), affattes således:

»d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne, jf. den i artikel 14 omhandlede forordning.«

- 7) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 indsættes følgende som tredje afsnit:

»Den kompetente myndighed nyvurderer mindst hvert femte år drivhusgasemissionstilladelsen og foretager ændringer efter behov.«

- b) Stk. 2, litra c), affattes således:

»c) en overvågningsplan, der opfylder kravene i den i artikel 14 omhandlede forordning. Medlemsstaterne kan tillade driftsledere at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Driftslederne forelægger den kompetente myndighed eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse.«

- 8) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.«

- 9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Den samlede kvotemængde i Fællesskabet

Den samlede kvotemængde i Fællesskabet, som udstedes hvert år begyndende i 2013, mindskes lineært fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012. Mængden nedsættes med en lineær faktor på 1,74 % i forhold til den gennemsnitlige samlede årlige mængde kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012.

Kommissionen offentliggør senest den 30. juni 2010 den absolutte kvotemængde i Fællesskabet for 2013, som base-res på den samlede mængde kvoter, som medlemsstaterne har udstedt eller vil udstede i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012.

Kommissionen nyvurderer den lineære faktor og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag i eller efter 2020 med henblik på vedtagelse af en beslutning senest i 2025.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Tilpasning af den samlede kvotemængde i Fællesskabet

1. For anlæg, som var omfattet af fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012 i henhold til artikel 24, stk. 1, tilpasses den mængde kvoter, der udstedes fra den 1. januar 2013, ved, at den gennemsnitlige årlige mængde kvoter, der er udstedt for de pågældende anlæg i den periode, hvor de har været omfattet af ordningen, justeres med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

2. For anlæg, der udfører aktiviteter opført i bilag I, som først omfattes af fællesskabsordningen fra 2013, sikrer medlemsstaterne, at sådanne anlægs driftsledere forelægger den relevante kompetente myndighed behørigt dokumenterede og uafhængigt verificerede emissionsdata, således at der kan tages hensyn til dem i forbindelse med tilpasningen af den samlede mængde kvoter i Fællesskabet, der skal udstedes.

Sådanne emissionsdata skal forelægges den relevante kompetente myndighed senest den 30. april 2010 i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1.

Hvis de forelagte data er behørigt dokumenteret, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom inden den 30. juni 2010, hvorefter der foretages en tilpasning af den kvotemængde, der skal udstedes, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. For anlæg, der udleder andre drivhusgasser end CO₂, kan den kompetente myndighed indberette en lavere mængde emissioner alt efter disse anlægs emissionsreduktionspotentiale.

3. Kommissionen offentliggør de i stk. 1 og 2 omhandlede tilpassede mængder senest den 30. september 2010.

4. For anlæg, der undtages fra fællesskabsordningen i henhold til artikel 27, nedjusteres den samlede kvotemængde i Fællesskabet, der skal udstedes fra den 1. januar 2013, således at den afspejler det årlige gennemsnit for verificerede emissioner fra disse anlæg i perioden 2008-2010, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.«

11) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Auktionering af kvoter

1. Fra 2013 auktioneres medlemsstaterne alle kvoter, som ikke tildeles gratis i overensstemmelse med artikel 10a og 10c. Senest den 31. december 2010 fastlægger og offentliggør Kommissionen den anslåede kvotemængde, der skal auktioneres.

2. Den samlede mængde kvoter, som hver medlemsstat auktioneres, beregnes således:

- a) 88 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til medlemsstaterne i form af andele, som for hver medlemsstat er lig med dens andel af de verificerede emissioner under fællesskabsordningen for 2005 eller gennemsnittet i perioden 2005-2007, alt efter hvilket tal der er det højeste
- b) 10 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater for at skabe solidaritet og vækst i Fællesskabet; herved øges den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktioneres i medfør af litra a), med de procentsatser, der er anført i bilag IIa, og
- c) 2 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles blandt medlemsstater, hvis drivhusgasemissioner i 2005 lå mindst 20 % under deres emissioner i det basisår, der i henhold til Kyoto-protokollen finder anvendelse for de pågældende medlemsstater. Fordelingen af denne procentdel blandt de pågældende medlemsstater fremgår af bilag IIb.

I forbindelse med litra a) beregnes andelen for medlemsstater, som ikke deltog i fællesskabsordningen i 2005, på grundlag af deres verificerede emissioner under fællesskabsordningen i 2007.

Om nødvendigt tilpasses de procentsatser, der er omhandlet i litra b) og c), forholdsmæssigt for at sikre, at fordelingen udgør henholdsvis 10 % og 2 %.

3. Medlemsstaterne afgør, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. Mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, bør anvendes til en eller flere af følgende:

- a) til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder bl.a. ved at bidrage til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznankonferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at tilpasse sig klimaændringer og til

at finansiere forskning og udvikling samt demonstrationsprojekter med henblik på emissionsreduktion og tilpasning til klimaændringer, herunder ved at deltage i initiativer, der indgår i Fællesskabets strategiske energiteknologiplan og de europæiske teknologiplatforme

- b) til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest i 2020, udvikle andre teknologier, der kan bidrage til overgangen til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser, og som medvirker til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at øge sin energieffektivitet med 20 % frem til 2020
- c) til forebyggelse af skovrydning og fremme af skovrejsning og skovgenplantning i udviklingslande, der har ratificeret den internationale klimaaftale, og til overførsel af teknologier samt til at lette tilpasningen til klimaændringernes skadelige virkninger i disse lande
- d) til kulstofbinding i skove i Fællesskabet
- e) til miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, herunder navnlig fra kraftværker, der anvender faste fossile brændstoffer, og en række industrisektorer og delsektorer, herunder også i tredjelande
- f) til at fremme overgangen til transportformer med små emissioner og offentlig transport
- g) til at finansiere forskning i og udvikling af energieffektivitet og rene teknologier i de sektorer, der er omfattet af dette direktiv
- h) til foranstaltninger til at øge energieffektivitet og isole-ring eller til foranstaltninger af social karakter for husstande med lav og middel indkomst
- i) til at dække de administrative udgifter i forbindelse med fællesskabsordningens forvaltning.

Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering.

Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og om de trufne foranstaltninger, jf. dette stykke, i de rapporter, som de indsender i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF.

4. Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2010 en forordning om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at auktioner gennemføres på en åben, gennemsigtig, ensartet og ikke-diskriminerende måde. I dette øjemed bør processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.

Auktioner udformes således, at:

- a) driftsledere og navnlig SMV'er, som er omfattet af fællesskabsordningen, har uhindret, retfærdig og lige adgang
- b) alle deltagere har adgang til de samme oplysninger på samme tid, og at deltagere ikke underminerer auktionens forløb
- c) organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, og at unødige administrative omkostninger undgås, og
- d) små drivhusgasudledere får adgang til kvoter.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Medlemsstaterne udarbejder for hver auktion en rapport med oplysninger om den korrekte anvendelse af auktionsreglerne, navnlig med hensyn til lige og åben adgang, gennemsigtighed, prisfastsættelse og tekniske og gennemførelsesmæssige aspekter. Disse rapporter fremsendes senest en måned efter den pågældende auktion og offentliggøres på Kommissionens hjemmeside.

5. Kommissionen overvåger det europæiske kvotemarkeds funktion. Den forelægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion, herunder om gennemførelsen af auktioner, likviditet og de handlede mængder. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.»

12) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

Midlertidige fællesskabsregler for harmoniseret gratis tildeling

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 fuldt harmoniserede gennemførelsesforanstaltninger for hele Fællesskabet med henblik på tildeling af de i stk. 4, 5, 7 og 12 omhandlede kvoter, herunder eventuelle nødvendige bestemmelser om harmoniseret anvendelse af stk. 19.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal så vidt muligt fastlægge ex ante-benchmarks for hele Fællesskabet for at sikre, at tildelingen sker på en måde, der skaber incitamenter til reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af energieffektive teknikker ved at inddrage de mest effektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, højeffektiv kraftvarmeproduktion, energieffektiv genvinding af affaldsgasser, anvendelse af biomasse og opsamling og lagring af CO₂, hvor sådanne anlæg forefindes, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion, undtagen i tilfælde, der falder ind under artikel 10c, og til el produceret fra affaldsgasser.

For hver sektor og delsektor beregnes benchmarket i princippet for slutproduktet, frem for inputtet, for at maksimere drivhusgasreduktioner og energibesparelser i hele produktionsprocessen i den pågældende sektor eller delsektor.

Kommissionen rådfører sig i forbindelse med etablering af principperne for fastsættelse af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer og delsektorer med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

Når Fællesskabet godkender en international klimaaftale, som medfører obligatoriske reduktioner af drivhusgasemissioner svarende til Fællesskabets, gennemgår Kommissionen foranstaltningerne for at sørge for, at der kun sker gratisfordeling, hvor dette er fuldt berettiget på baggrund af aftalen.

2. Ved fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer eller delsektorer skal udgangspunktet være den gennemsnitlige præstation for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Fællesskabet i 2007-2008. Kommissionen rådfører sig med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

De forordninger, der vedtages i henhold til artikel 14 og 15, fastlægger harmoniserede regler for overvågning, rapportering og verifikation af produktionsrelaterede drivhusgasemissioner med henblik på fastsættelse af ex ante-benchmarks.

3. Med forbehold af stk. 4 og 8 og uanset artikel 10c foretages der ingen gratisfordeling til elektricitetsgenerators, CO₂-opsamlingsanlæg, rørledninger til transport af CO₂ eller CO₂-lagringssteder.

4. Der tildeles gratiskvoter til fjernvarme og til højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i direktiv 2004/8/EF til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel for så vidt angår produktion af varme eller køling. Hvert år efter 2013 justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

5. Den maksimale årlige kvotemængde, der ligger til grund for beregningen af tildelinger til anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3, og som ikke er nyttilkomne, må ikke overstige summen af:

- a) Fællesskabets samlede årlige mængde opgjort i henhold til artikel 9, ganget med andelen af emissioner fra anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3, i de samlede gennemsnitlige verificerede emissioner i perioden 2005-2007 fra anlæg, der er omfattet af fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, og
- b) de samlede gennemsnitlige årlige verificerede emissioner fra anlæg i perioden 2005-2007, der først omfattes af fællesskabsordningen i 2013 eller senere, og som ikke er omfattet af stk. 3, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der anvendes en ensartet, tværsektoriel korrektionsfaktor, hvor det er nødvendigt.

6. Medlemsstaterne kan endvidere vedtage økonomiske foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, for hvilke det konstateres, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der overvæltet af elpriserne, for at kompensere for sådanne omkostninger, og hvor sådanne økonomiske foranstaltninger er i overensstemmelse med gældende statsstøtteregler eller de statsstøtteregler, der skal vedtages på dette område.

Disse foranstaltninger baseres på ex ante-benchmarks for mængden af indirekte CO₂-emissioner pr. produktionsenhed. Disse ex ante-benchmarks beregnes for en given sektor eller delsektor som produktet af elforbruget pr. produceret enhed svarende til de mest effektive tilgængelige teknologier og af CO₂-emissionerne fra det relevante elproduktionsmix i EU.

7. Fem procent af den samlede mængde fællesskabskvoter, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i perioden fra 2013 til 2020, sættes til side til nyttilkomne som det maksimum, der kan tildeles nyttilkomne, jf. de regler, der vedtages i henhold til stk. 1. Kvoter i denne fællesskabsreserve, som hverken tildeles nyttilkomne eller anvendes i henhold til stk. 8, 9 eller 10 i denne artikel i perioden fra 2013 til 2020, auktioneres af medlemsstaterne under hensyntagen til, i hvilket omfang anlæg i medlemsstaterne har haft fordel af denne reserve, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, og, hvad angår fremgangsmåde og tidsplan, artikel 10, stk. 4, samt de relevante gennemførelsesbestemmelser.

Tildelingerne justeres med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der tildeles ingen gratiskvoter til nogen form for elproduktion i forbindelse med nyttilkomne.

Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 harmoniserede regler for anvendelsen af definitionen af »nyttilkommen«, navnlig i forbindelse med definitionen af »væsentlige udvidelser«.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

8. Højest 300 mio. kvoter i reserven for nyttilkomne er til rådighed frem til den 31. december 2015 som hjælp til at fremme opførelsen og driften af op til 12 kommercielle demonstrationsprojekter, som har til formål at sikre miljø-mæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring (CCS) af CO₂, samt demonstrationsprojekter inden for innovative vedvarende energiteknologier på EU's område.

Kvoterne stilles til rådighed for støtte til demonstrationsprojekter med en ligelig geografisk fordeling, der gør det muligt at udvikle en lang række teknologier til kulstofopsamling og lagring og innovative vedvarende energiteknologier, som endnu ikke er kommercielt rentable. Tildelingen afhænger af verificeret undgåelse af CO₂-emissioner.

Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, herunder krav om videndeling. Disse kriterier og foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3, og gøres offentligt tilgængelige.

Der reserveres kvoter til projekter, der opfylder de i tredje afsnit omhandlede kriterier. Støtte til disse projekter gives via medlemsstaterne og skal supplere væsentlig samfinansiering fra driftslederen af anlægget. De kan desuden samfinansieres af den berørte medlemsstat og gennem andre instrumenter. Intet projekt skal modtage mere støtte via denne mekanisme end 15 % af det samlede antal kvoter, der er til rådighed til dette formål. Der tages hensyn til disse kvoter i stk. 7.

9. Litauen, som i henhold til artikel 1 i protokol nr. 4 om Ignalina-atomkraftværket i Litauen, der er vedføjet tiltrædelsesakten af 2003 som bilag, har forpligtet sig til at lukke enhed 2 på Ignalina-atomkraftværket senest den 31. december 2009, kan, hvis landets samlede verificerede emissioner fra 2013 til 2015 inden for fællesskabsordningen overstiger summen af de gratiskvoter, der er udstedt til anlæg i Litauen til emissioner fra elproduktion i nævnte periode, og tre otteendedele af de kvoter, som Litauen skal auktionere i perioden fra 2013 til 2020, gøre krav på kvoter fra reserven for nyttilkomne med henblik på auktionering i overensstemmelse med den i artikel 10, stk. 4, nævnte forordning. Den maksimale mængde af sådanne kvoter skal svare til de overskydende emissioner i denne periode, for så vidt som de overskydende mængder skyldes øgede emissioner fra elproduktion, fratrukket enhver mængde, hvormed tildelingerne i Litauen i perioden fra 2008 til 2012 oversteg verificerede emissioner inden for fællesskabsordningen i Litauen i denne periode. Der tages hensyn til sådanne eventuelle kvoter under stk. 7.

10. Enhver medlemsstat, der har et elnet, som er tilkøbt Litauens elnet, og som i 2007 importerede over 15 % af sit nationale elforbrug fra Litauen til eget forbrug, og hvor emissionerne er steget som følge af investeringer i ny elproduktion, kan anvende stk. 9 på de i nævnte stykke opstillede betingelser.

11. Med forbehold af artikel 10b skal den mængde gratiskvoter, der tildeles i medfør af stk. 4-7, i 2013 udgøre 80 % af den mængde, der er fastlagt i overensstemmelse med foranstaltningerne i stk. 1. Derefter mindskes gratistildelingen hvert år med lige store mængder, til den er 30 % i 2020 med henblik på at bringe den ned på nul i 2027.

12. I 2013 og hvert følgende år frem til 2020 tildeles anlæg i sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage, gratiskvoter på 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, jf. dog artikel 10b.

13. Senest den 31. december 2009 og hvert femte år derefter opstiller Kommissionen, efter drøftelser i Det Europæiske Råd, en liste over de sektorer eller delsektorer, der er omhandlet i stk. 12, på grundlag af kriterierne i stk. 14-17.

Hvert år kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat føje en sektor eller delsektor til den i første afsnit nævnte liste, hvis det i en analytisk rapport kan påvises, at denne sektor eller delsektor opfylder kriterierne i stk. 14-17, efter at der er sket en ændring, som har væsentlig indvirkning på sektorens eller delsektorens aktiviteter.

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel hører Kommissionen medlemsstaterne, de berørte sektorer eller delsektorer og andre relevante aktører.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

14. Med henblik på at fastlægge de sektorer og delsektorer, der er omhandlet i stk. 12, vurderer Kommissionen på fællesskabsplan, i hvilket omfang den pågældende sektor eller delsektor på det relevante opdelingsniveau kan overvælte de direkte omkostninger vedrørende de krævede kvoter og de indirekte omkostninger fra de forhøjede elpriser, som bliver en konsekvens af dette direktiv, i produktpriserne, uden at der sker tab af betydelige markedsandele til mindre drivhusgaseffektive anlæg uden for Fællesskabet. Disse vurderinger baseres på en gennemsnitlig kulstofpris i henhold til den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og vedvarende energi for 2020, og, hvis de er tilgængelige, på oplysninger om handel, produktion og marktværdi fra de seneste tre år for de enkelte sektorer eller delsektorer.

15. En sektor eller delsektor anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvis:

- a) summen af direkte og indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af dette direktiv ville medføre en væsentlig stigning i produktionsomkostningerne, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten, på mindst 5 %, og
- b) handelsintensiteten med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede størrelse af Fællesskabets marked (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande) er over 10 %.

16. Uanset stk. 15 anses en sektor eller delsektor også for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvis:

- a) summen af direkte og indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af dette direktiv medfører en særlig stor stigning i produktionsomkostningerne, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten, på mindst 30 %, eller
- b) handelsintensiteten med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede størrelse af Fællesskabets marked (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande) er over 30 %.

17. Listen i stk. 13 kan suppleres efter gennemførelsen af en kvalitativ vurdering, der, når de relevante oplysninger er tilgængelige, tager højde for følgende kriterier:

- a) hvorvidt de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor har mulighed for at reducere emissionsniveauerne eller elforbruget; herunder inddrages, hvor det er relevant, den stigning i produktionsomkostningerne, som de dertilhørende investeringer kan medføre, f.eks. ved at anvende de mest effektive teknikker
- b) nuværende og fremtidige markedskendetegn, bl.a. tilfælde, hvor handelsintensiteten eller stigningerne i direkte og indirekte omkostninger ligger tæt på en af de i stk. 16 nævnte tærskler
- c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning.

18. Listen i stk. 13 fastsættes, når de relevante oplysninger er tilgængelige, under hensyntagen til følgende:

- a) det omfang, hvori tredjelande, som repræsenterer en afgørende andel af den globale produktion af produkter i sektorer eller delsektorer, der anses for at være udsat for

risiko for carbon leakage, fuldt og fast forpligter sig til at reducere drivhusgasemissionerne i de pågældende sektorer eller delsektorer og inden for samme tidsplan i et omfang, der svarer til Fællesskabets

- b) det omfang, hvori kulstofeffektiviteten i anlæg beliggende i disse lande er sammenlignelig med Fællesskabets.

19. Der tildeles ingen gratisvoter til anlæg, der har indstillet driften, medmindre driftslederen over for den kompetente myndighed godtgør, at dette anlæg vil genoptage produktionen inden for en nærmere angivet rimelig frist. Anlæg, hvis drivhusgasemissionstilladelse er udløbet eller er blevet inddraget, og anlæg, for hvilke drift eller genoptagelse af drift er teknisk umulig, anses for at have indstillet driften.

20. I de foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, medtager Kommissionen foranstaltninger til definition af anlæg, der delvist indstiller driften eller reducerer deres kapacitet væsentligt, og foranstaltninger til om nødvendigt at tilpasse mængden af de gratisvoter, de er blevet tildelt, i overensstemmelse hermed.

Artikel 10b

Foranstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af carbon leakage

1. Med udgangspunkt i resultaterne af de internationale forhandlinger og omfanget af deres bidrag til globale drivhusgasemissionsreduktioner og efter drøftelser med alle relevante sociale partnere forelægger Kommissionen senest den 30. juni 2010 en analyserapport for Europa-Parlamentet og Rådet om situationen i de energiintensive sektorer og delsektorer, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage. Analyserapporten ledsages af eventuelle passende forslag, som kan omfatte:

- a) en tilpasning af andelen af gratisvoter, som de pågældende sektorer eller delsektorer modtager i medfør af artikel 10a
- b) inddragelse i fællesskabsordningen af importører af produkter, som produceres af sektorer eller delsektorer, der er fastlagt i henhold til artikel 10a
- c) en vurdering af risikoen for carbon leakages indvirkning på medlemsstaternes energisikkerhed, navnlig hvor elektricitetsforbindelserne med resten af Den Europæiske Union er utilstrækkelige, og hvor der er elektricitetsforbindelser med tredjelande, og passende foranstaltninger i denne henseende.

Ved vurderingen af, hvilke foranstaltninger der er passende, tages der også hensyn til bindende sektoraftaler, som fører til globale drivhusgasemissionsreduktioner i den størrelsesorden, der kræves for at modvirke klimaændringer på en effektiv måde, og som kan overvåges og verificeres og er underlagt obligatoriske håndhævelsesordninger.

2. Kommission vurderer senest den 31. marts 2011, hvorvidt der er sandsynlighed for, at de afgørelser, der træffes vedrørende den andel kvoter, som sektorer eller delsektorer modtager gratis i overensstemmelse med stk. 1, herunder virkningen af fastsættelsen af ex ante-benchmarks i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 2, vil få betydelig indvirkning på den mængde kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), sammenlignet med et scenarie med fuld auktionering for alle sektorer i 2020. Om nødvendigt forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet passende forslag under hensyn til de mulige fordelingsvirkninger af sådanne forslag.

Artikel 10c

Mulighed for midlertidige gratistildelinger til modernisering af elproduktion

1. Som en undtagelse til artikel 10a, stk. 1-5, kan medlemsstaterne midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg for elproduktion, der er i drift senest den 31. december 2008, eller til anlæg for elproduktion, for hvilke investeringsprocessen var fysisk iværksat senest på samme dato, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) i 2007 var det nationale elnet ikke direkte eller indirekte forbundet med det net, der drives af Unionen for Koordinering af Transport af Elektricitet (UCTE)
- b) i 2007 var det nationale elnet kun direkte eller indirekte forbundet med det net, der drives af UCTE, gennem en enkelt linje med en kapacitet på under 400 MW, eller
- c) i 2006 blev mere end 30 % af elektriciteten produceret ved hjælp af ét enkelt fossilt brændstof, og BNP pr. capita i markedspriser oversteg ikke 50 % af Fællesskabets gennemsnitlige BNP pr. capita i markedspriser.

Den pågældende medlemsstat indsender en national plan til Kommissionen, som omfatter bestemmelser vedrørende investeringer i renovering og opgradering af infrastrukturen og rene teknologier. Den nationale plan omfatter også bestemmelser vedrørende diversificering af energimix og forsyningskilder til et beløb, der så vidt muligt svarer til markedsværdien af gratistildelingen for så vidt angår de påtænkte investeringer, idet der tages hensyn til behovet for så vidt muligt at begrænse hermed direkte forbundne prisstigninger. Den pågældende medlemsstat fremsender hvert år en rapport til Kommissionen om de investeringer, der er foretaget i opgradering af infrastruktur og rene teknologier. Investeringer, der foretages efter 25. juni 2009, kan medregnes til dette formål.

2. Midlertidige gratistildelinger fratrækkes den kvotemængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville have auktioneret i henhold til artikel 10, stk. 2. I 2013 må de samlede midlertidige gratistildelinger ikke overstige 70 % af de gennemsnitlige årlige verificerede emissioner i 2005-2007

fra sådanne elproducerende anlæg for den mængde, der svarer til det endelige nationale bruttoforbrug, og de reduceres gradvist, således at der ikke er nogen gratistildeling i 2020. For de medlemsstater, der ikke deltog i fællesskabsordningen i 2005, beregnes de relevante emissioner på grundlag af deres verificerede emissioner under fællesskabsordningen i 2007.

Den pågældende medlemsstat kan beslutte, at de kvoter, der tildeles i henhold til denne artikel, kun må anvendes af driftslederen af det pågældende anlæg til i henhold til artikel 12, stk. 3, at returnere kvoter i forbindelse med det samme anlægs emissioner i det år, for hvilket kvoterne er tildelt.

3. Kvotetildelinger til driftsledere baseres på de verificerede emissioner i 2005-2007 eller et ex ante-effektivitetsbenchmark baseret på det vægtede gennemsnit af emissionsniveauerne for de mest drivhusgaseffektive elproduktionsanlæg, der anvender forskellige brændselstyper, og som er omfattet af Fællesskabsordningen. Vægtningen kan afspejle andelen af de forskellige brændselstyper inden for elproduktionen i den pågældende medlemsstat. Kommissionen yder i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, vejledning for at sikre, at kvotetildelingsmetoden ikke fører til unødigt konkurrenceforvriddning og minimerer negativ indvirkning på incitamenterne til at reducere drivhusgasemissionerne.

4. En medlemsstat, der anvender denne artikel, skal forlange af de elproducenter og netdriftsledere, der får gavn af ordningen, at de årligt aflægger rapport om gennemførelsen af de investeringer, der er nævnt i den nationale plan. Medlemsstaterne skal aflægge rapport herom til Kommissionen og skal offentliggøre rapporterne.

5. En medlemsstat, som har til hensigt at tildele kvoter i henhold til denne artikel, indsender senest den 30. september 2011 en ansøgning til Kommissionen med den foreslåede tildelingsmetode og de foreslåede enkelte kvotetildelinger. Ansøgningen skal indeholde:

- a) dokumentation for, at medlemsstaten opfylder mindst én af kategorierne i stk. 1
- b) en liste over de anlæg, som ansøgningen gælder for, og den mængde kvoter, der skal tildeles hvert anlæg i henhold til stk. 3 og Kommissionens vejledning
- c) den nationale plan, der henvises til i stk. 1, andet afsnit
- d) overvågnings- og håndhævelsesbestemmelser for de påtænkte investeringer i henhold til den nationale plan
- e) dokumentation for, at kvotetildelingerne ikke fører til unødigt konkurrenceforvriddning.

6. Kommissionen vurderer ansøgningen på baggrund af elementerne i stk. 5 og kan give helt eller delvist afslag på ansøgningen inden for seks måneder efter, at den har modtaget alle de relevante oplysninger.

7. To år inden udgangen af den periode, i løbet af hvilken en medlemsstat kan foretage midlertidige gratistildelinger til anlæg for elproduktion, der var i drift senest den 31. december 2008, vurderer Kommissionen de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af den nationale plan. Skønner Kommissionen, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat, at der er behov for en mulig forlængelse af nævnte periode, kan den forelægge Europa-Parlamentet og Rådet passende forslag, som også skal indeholde de betingelser, der vil skulle opfyldes i tilfælde af en forlængelse af denne periode.«

13) Artikel 11 og 11a affattes således:

»Artikel 11

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver medlemsstat offentliggør og fremsender til Kommissionen inden den 30. september 2011 listen over anlæg, der er omfattet af direktivet på dens område, og angiver for hvert anlæg på dens område gratistildelingerne, som er beregnet i overensstemmelse med de regler, der er nævnt i artikel 10a, stk. 1, og artikel 10c.

2. Hvert år inden den 28. februar udsteder de kompetente myndigheder den mængde kvoter, der skal tildeles det pågældende år, beregnet i overensstemmelse med artikel 10, 10a og 10c.

3. Medlemsstaterne kan ikke udstede gratiskvoter i henhold til stk. 2 til anlæg, hvis opførelse på den liste, der nævnes i stk. 1, er blevet afslået af Kommissionen.

Artikel 11a

Brug af CER'er og ERU'er fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen før ikrafttræden af en international klimaaftale

1. Med forbehold af artikel 28, stk. 3 og 4, finder stk. 2-7 i denne artikel anvendelse.

2. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, kan de anmode den kompetente myndighed om at udstede kvoter til dem, der gælder fra 2013, i bytte for CER'er og ERU'er, som blev udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner frem til 2012 for projekttypen, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012.

Den kompetente myndighed foretager denne ombytning efter anmodning frem til den 31. marts 2015.

3. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, skal de kompetente myndigheder tillade driftsledere at ombytte CER'er og ERU'er fra projekter registreret før 2013, og som er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter, til kvoter, der gælder fra 2013 og fremefter.

Første afsnit gælder for CER'er og ERU'er for alle projekttypen, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012.

4. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, tillader de kompetente myndigheder driftsledere at ombytte CER'er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter til kvoter fra nye projekter, der påbegyndes i 2013 eller senere i LDC.

Første afsnit gælder for CER'er for alle projekttypen, som opfyldte kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, indtil disse lande har ratificeret en relevant aftale med Fællesskabet eller indtil 2020, alt efter hvad der indtræffer først.

5. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, og hvis forhandlingerne om en international klimaaftale ikke er afsluttet senest den 31. december 2009, kan kreditter fra projekter eller andre emissionsreduktionsaktiviteter anvendes i fællesskabsordningen i overensstemmelse med aftaler, som indgås med tredjelande, med nærmere angivelse af anvendelsens omfang. I overensstemmelse med sådanne aftaler vil driftsledere kunne anvende kreditter fra projektaktiviteter i de pågældende tredjelande til at opfylde deres forpligtelser i henhold til fællesskabsordningen.

6. De aftaler, der er omhandlet i stk. 5, skal indeholde bestemmelser om anvendelsen af kreditter i fællesskabsordningen fra projekttypen, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, herunder teknologi vedrørende vedvarende energi eller energieffektivitet, som fremmer teknologioverførsel og bæredygtig udvikling. De nævnte aftaler kan også omfatte bestemmelser om anvendelsen af kreditter fra projekter, hvor det anvendte udgangspunkt er lavere end niveauet for gratistildeling i medfør af de i artikel 10a omhandlede foranstaltninger eller lavere end det niveau, der er fastsat i fællesskabslovgivningen.

7. Når der er opnået enighed om en international klimaaftale, accepterer fællesskabsordningen fra den 1. januar 2013 kun kreditter fra projekter fra tredjelande, som har ratificeret aftalen.

8. Alle eksisterende driftsledere har i perioden 2008-2020 lov til at anvende kreditter enten op til den mængde, som de har fået tildelt for perioden fra 2008 til 2012, eller en mængde svarende til en procentdel, som ikke må være mindre end 11 % af deres kvote for perioden fra 2008 til 2012, alt efter hvilken mængde der er størst.

Driftsledere har lov til at anvende deres kreditter ud over de 11 %, der henvises til i første afsnit, op til en mængde, der gør, at deres samlede gratistildeling for perioden fra 2008 til 2012 og de samlede projektkreditladelser svarer til en vis procentdel af deres verificerede emissioner i perioden 2005-2007.

Nytilkomne, herunder nytilkomne i perioden fra 2008 til 2012, som hverken har fået gratistildelinger eller tilladelse til at anvende CER'er og ERU'er i perioden fra 2008 til 2012, og nye sektorer har lov til at anvende kreditter op til en mængde svarende til en procentdel på ikke under 4,5 % af deres verificerede emissioner i perioden fra 2013 til 2020. Luftfartsoperatører har lov til at anvende kreditter op til en mængde svarende til en procentdel på ikke under 1,5 % af deres verificerede emissioner i perioden fra 2013 til 2020.

Der skal vedtages foranstaltninger, som specificerer de præcise procentdele, der skal gælde for første, andet og tredje afsnit. Mindst en tredjedel af den ekstra mængde, som fordeles til eksisterende driftsledere, ud over den første procentdel i første afsnit, fordeles til de driftsledere, som havde det laveste samlede gennemsnit af gratisvoter og projektkredit-anvendelse i perioden fra 2008 til 2012.

Disse foranstaltninger skal sikre, at den samlede anvendelse af tilladte kreditter ikke overstiger 50 % af de eksisterende sektors reduktioner i forhold til 2005 emissionerne for hele Fællesskabet inden for fællesskabsordningen for perioden 2008-2020 og 50 % af de nye sektors og luftfartssektors reduktioner i forhold til 2005-niveaet for hele Fællesskabet for perioden fra datoen for deres optagelse i fællesskabsordningen til 2020.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

9. Fra den 1. januar 2013 kan der vedtages foranstaltninger til begrænsning af anvendelsen af bestemte kreditter fra projektyper.

Disse foranstaltninger angiver også, fra hvilken dato anvendelsen af kreditter i henhold til stk. 1-4 skal være i overensstemmelse med disse foranstaltninger. Datoen skal tidligst være seks måneder efter vedtagelse af foranstaltningerne eller senest tre år efter deres vedtagelse.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3. Kommissionen overvejer at forelægge udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, hvis en medlemsstat anmoder derom.«

14) I artikel 11b, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Fællesskabet og dets medlemsstater godkender kun projekttaktiviteter, hvis alle projektdeltagerne har deres hovedsæde enten i et land, som har indgået den internationale aftale om sådanne projekter, eller i et land eller en subføderal eller regional enhed, som er koblet til fællesskabsordningen jf. artikel 25.«

15) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Som stk. 1a indsættes:

»1a. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2010, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod insiderhandel eller markedsmanipulation, og fremlægger om nødvendigt forslag til sikring af en sådan beskyttelse. De relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (*) kan, med passende justeringer, anvendes i forbindelse med handel med varer.

(*) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.«

b) Som stk. 3a indsættes:

»3a. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*).

(*) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.«

c) Som stk. 5 tilføjes:

»5. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af artikel 10c.«

16) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Kvoternes gyldighed

1. Kvoter, som udstedes fra den 1. januar 2013, gælder for emissioner i en periode på otte år, som begynder den 1. januar 2013.

2. Fire måneder efter begyndelsen af hver af de i stk. 1 omhandlede perioder, annullerer den kompetente myndighed kvoter, som ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12.

Medlemsstaterne udsteder kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.»

17) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Overvågning og rapportering af emissioner

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2011 en forordning om overvågning og rapportering af emissioner og, hvis det er relevant, aktivitetsdata vedrørende de aktiviteter, der er opført i bilag I, for at foretage overvågning og rapportering af tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i medfør af artikel 3e eller artikel 3f, som baseres på de principper for overvågning og rapportering, der er anført i bilag IV, og specificerer for hver drivhusgas dennes globale opvarmningspotentiale i kravene til overvågning og rapportering af emissioner af den pågældende gas.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

2. Den i stk. 1 nævnte forordning tager hensyn til den mest nøjagtige og ajourførte foreliggende videnskabelige dokumentation, navnlig fra IPCC, og kan også fastsætte krav til driftsledere om at rapportere emissioner, som er knyttet til produktionen af varer produceret af energiintensive industri-sektorer, der kan være udsat for international konkurrence. I samme forordning kan der opstilles krav om, at disse oplysninger skal verificeres af en uafhængig verifikator.

Kravene kan omfatte rapportering af emissionsniveauer fra elproduktion, som er omfattet af fællesskabsordningen, i forbindelse med produktionen af sådanne varer.

3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen af et anlæg eller luftfartsoperatøren overvåger og rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår eller, fra den 1. januar 2010, fra det luftfartøj, operatøren driver, til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med den i stk. 1 nævnte forordning.

4. Den i stk. 1 nævnte forordning kan indeholde krav om anvendelse af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater med henblik på at harmonisere kommunikationen om overvågningsplanen, den årlige emissionsrapport og verifikationsaktiviteter mellem driftsledere, verifikatorer og de kompetente myndigheder.»

18) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Verifikation og akkreditering«.

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Kommissionen vedtager senest den 31. december 2011 en forordning om verifikation af emissionsrapporter på grundlag af principperne i bilag V og om akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Den angiver de nøjere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og fagfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne efter behov.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.»

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Offentliggørelse af oplysninger og tavshedspligt

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at alle beslutninger og rapporter vedrørende mængden og tildelingen af kvoter og vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner offentliggøres straks for at sikre hurtig adgang til sådanne oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag.

Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i medfør af gældende love og administrative bestemmelser.»

20) Artikel 16, stk. 4, affattes således:

»4. Bøden for overskridelse af kvoter udstedt fra den 1. januar 2013 indeksreguleres i henhold til udviklingen af det europæiske forbrugerprisindeks.«

21) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2012 og fremefter registreres i Fællesskabets register med henblik på gennemførelse af processer vedrørende ajourføring af konti, som er åbnet i medlemsstaten, og tildeling, returnering og annullering af kvoter i henhold til Kommissionens forordning, jf. stk. 3.

Alle medlemsstater skal være i stand til at gennemføre godkendte operationer i henhold til UNFCCC eller Kyotoprotokollen.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4. Den i stk. 3 nævnte forordning skal omfatte passende foranstaltninger, så fællesskabsregistret kan foretage transaktioner og andre operationer som led i gennemførelsen af de i artikel 25, stk. 1b, omhandlede ordninger. Denne forordning omfatter også processer for ændrings- og hændeshåndtering for fællesskabsregistret med hensyn til spørgsmål vedrørende stk. 1 i denne artikel. Den omfatter passende foranstaltninger, så fællesskabsregistret kan sikre, at initiativer fra medlemsstaterne vedrørende effektivitetsforbedring, forvaltning af administrative omkostninger og kvalitetskontrolforanstaltninger er mulige.«

22) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet punktum, affattes således:

»I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og akkreditering og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU'er og CER'er i fællesskabsordningen, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation, akkreditering, informationsteknologi og overholdelse af dette direktiv.«

23) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Ændringer af bilagene

Bilagene til dette direktiv, undtagen bilag I, IIa og IIb, kan ændres på baggrund af de i artikel 21 omhandlede rapporter og i lyset af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Bilag IV og V kan ændres for at forbedre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

24) I artikel 23 indsættes følgende stykke:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

25) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Procedurer med henblik på ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, fællesskabsordningens miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelse af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen

a) efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, hvis inddragelsen vedrører anlæg, der ikke er anført i bilag I, eller

b) efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3, hvis inddragelsen vedrører aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I. Disse foranstaltninger har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det.

2. Når Kommissionen godkender inddragelse af yderligere aktiviteter og gasser, kan den samtidig tillade udstedelse af yderligere kvoter og kan tillade andre medlemsstater at medtage sådanne yderligere aktiviteter og gasser.

3. Der kan på initiativ fra Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat vedtages en forordning om overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført som en kombination i bilag I, hvis overvågningen og rapporteringen kan udføres med tilstrækkelig præcision.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

Harmoniserede regler for emissionsreducerende projekter

1. Ud over inddragelse som anført i artikel 24 kan der vedtages gennemførelsesforanstaltninger med henblik på udstedelse af kvoter eller kreditter til medlemsstatsforvaltede projekter, der reducerer drivhusgasemissioner, som ikke er omfattet af fællesskabsordningen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Sådanne foranstaltninger må ikke medføre, at emissionsreduktioner medregnes flere gange, og ikke hindre iværksættelse af andre foranstaltninger til reduktion af emissioner, som ikke er omfattet af fællesskabsordningen. Sådanne foranstaltninger vedtages kun, når medtagelse ikke er mulig efter artikel 24, og ved næste revision af fællesskabsordningen skal det overvejes at harmonisere inddragelsen af sådanne emissioner på fællesskabsniveau.

2. Der kan vedtages gennemførelsesforanstaltninger med nærmere forskrifter for kreditering af projekter på fællesskabsniveau som omhandlet i stk. 1.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

3. En medlemsstat kan nægte at udstede kvoter eller kreditter til visse projekttyper, der reducerer drivhusgasemissionerne på dens eget område.

Sådanne projekter gennemføres på grundlag af samtykke fra den medlemsstat, hvori projektet finder sted.«

27) I artikel 25 indsættes følgende stykker:

»1a. Der kan indgås aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter fra på den ene side fællesskabsordningen og på den anden side kompatible, obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter fastsat i ethvert andet land eller i subføderale eller regionale enheder.

1b. Der kan indgås ikke-bindende ordninger med tredjelande eller med subføderale eller regionale enheder om at tilvejebringe administrativ og teknisk samordning hvad angår kvoter i fællesskabsordningen eller andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter.«

28) Artikel 27, 28 og 29 affattes således:

»Artikel 27

Udelukkelse af små anlæg under forudsætning af foranstaltninger med tilsvarende virkning

1. Efter høring af driftslederen kan medlemsstaterne udelukke de anlæg fra fællesskabsordningen, som har rapporteret emissioner på mindre end 25 000 tons

kuldioxidækvivalenter til den kompetente myndighed og — såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter — har en nominal indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW, når bortses fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der går forud for den i litra a) nævnte meddelelse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:

- a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de ækvivalente foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, og senest når denne liste fremsendes til Kommissionen
- b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse. Medlemsstater kan for anlæg med gennemsnitlige årlige verificerede emissioner mellem 2008 og 2010, som er under 5 000 tons pr. år, tillade forenkledede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 14
- c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i fællesskabsordningen, hvis det i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, ikke længere gælder
- d) offentliggør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger.

2. Fremsætter Kommissionen, efter at offentligheden har haft tre måneder regnet fra meddelelsesdatoen til at fremsætte bemærkninger, ingen indvendinger efter en yderligere seks måneders frist, anses udelukkelsen for godkendt.

Når anlægget har returneret kvoter for den periode, det har været omfattet af fællesskabsordningen, udelukkes det, og medlemsstaten udsteder ikke flere gratis kvoter til anlægget efter artikel 10a.

3. Når et anlæg genindsættes i fællesskabsordningen i henhold til stk. 1, litra c), tildeles der kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget blev genindsat. Kvoter, der tildeles disse anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.

Disse anlæg forbliver i fællesskabsordningen for den resterende del af handelsperioden.

4. For anlæg, der ikke er omfattet af fællesskabsordningen i løbet af perioden fra 2008 til 2012, kan der med henblik på fastsættelse af emissioner i de tre år, der går forud for den i stk. 1, litra a), nævnte meddelelse anvendes forenkledte krav til overvågning, rapportering og verifikation.

Artikel 28

Tilpasninger, der finder anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale

1. Senest tre måneder efter at Fællesskabet har undertegnet en international klimaaftale, ifølge hvilken drivhusgasemissionerne senest i 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til 1990-niveauerne, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:

- a) arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre udviklede landes forpligtelser til at foretage emissionsreduktioner på niveau med Fællesskabets, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande påtager sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive kapaciteter
- b) konsekvenserne af den internationale klimaaftale og dermed de valg, der skal foretages på fællesskabsplan, for at der kan arbejdes hen imod den mere ambitiøse målsætning om en reduktion på 30 % på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der er udført under Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode
- c) konkurrenceevnen for Fællesskabets fremstillingsvirksomheder og risikoen for carbon leakage
- d) den internationale klimaaftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i Fællesskabet
- e) indvirkningen på Fællesskabets landbrugssektor, herunder risikoen for carbon leakage
- f) passende metoder til inddragelse af emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabet
- g) skovrejsning, skovgenplantning og afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande, såfremt der etableres en internationalt anerkendt ordning i forbindelse hermed
- h) behovet for yderligere fællesskabspolitikker og foranstaltninger under hensyntagen til Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

2. På grundlag af den i stk. 1 nævnte rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af dette direktiv, jf. stk. 1, med henblik på ændringsdirektivets ikrafttræden ved Fællesskabets godkendelse af den internationale klimaaftale, og med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne, der følger af aftalen.

Forslaget til retsakt skal tage udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet, og i en retfærdig og solidarisk fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne.

3. Forslaget skal i givet fald gøre det muligt for driftslederne, ud over de i dette direktiv omhandlede kreditter, at anvende CER'er, ERU'er og andre godkendte kreditter fra tredjelande, som har ratificeret den internationale klimaaftale.

4. Forslaget skal endvidere alt efter omstændighederne indeholde de yderligere bestemmelser, der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1 på en gennemsigtig, afbalanceret og retfærdig måde, og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver de driftsledere, der er omfattet af fællesskabsordningen, adgang til efter behov at anvende supplerende projektkredittyper ud over de i artikel 11a, stk. 2-5, nævnte eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale klimaaftale.

5. Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger i afventning af den internationale klimaaftales ikrafttræden.

Artikel 29

Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Hvis Kommissionen på grundlag af de regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, kan bevise, at kvotemarkedet ikke fungerer tilfredsstillende, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport kan i givet fald ledsages af forslag, der har til formål at forbedre kvotemarkedets gennemsigtighed, og som er rettet mod foranstaltninger, der kan forbedre kvotemarkedets funktion.»

29) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Foranstaltninger i tilfælde af uforholdsmæssige store prisudsving

1. Såfremt kvoteprisen i mere end seks på hinanden følgende måneder er mere end tre gange den gennemsnitlige pris for kvoter i løbet af de to foregående år på EU's kvotemarked, indkalder Kommissionen straks til et møde i det udvalg, der er oprettet ved artikel 9 i beslutning nr. 280/2004/EF.

2. Hvis den prisudvikling, der henvises til i stk. 1, ikke kan henføres til ændringer i de grundlæggende markeds kræfter, kan der under hensyntagen til omfanget af prisudvikling vedtages en af nedenstående foranstaltninger:

- a) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere dele af den mængde, der skal auktioneres, tidligere
- b) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere op til 25 % af de resterende kvoter i reserven for nytillkomne.

Disse foranstaltninger vedtages i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 4.

3. Foranstaltningerne tager videst muligt hensyn til de rapporter, som Kommissionen har fremlagt for Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 29, samt til enhver anden relevant oplysning fra medlemsstaterne.

4. Reglerne for anvendelsen af disse bestemmelser fastsættes i den forordning, der henvises til i artikel 10, stk. 4.«

30) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til dette direktiv.

31) Som bilag IIa og IIb indsættes teksten i bilag II til dette direktiv.

32) Bilag III ophæves.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2012.

De love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 9a, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, jf. dette direktivs artikel 1, nr. 10), og artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved dette direktivs artikel 1, nr. 13), sætter de dog i kraft senest den 31. december 2009.

De anvender bestemmelserne i første afsnit fra den 1. januar 2013. De i første og andet afsnit omhandlede love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Overgangsbestemmelse

Bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved direktiv 2004/101/EF og 2008/101/EF og forordning (EF) nr. 219/2009, anvendes frem til den 31. december 2012.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
P. NEČAS
Formand

BILAG I

Bilag I til direktiv 2003/87/EF affattes således:

»BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I DIREKTIVET

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, samt anlæg, der udelukkende anvender biomasse, er ikke omfattet af dette direktiv.
2. Tærskelværdierne nedenfor henviser generelt til produktionskapacitet eller produktionsomfang. Hvis flere aktiviteter, der henhører under samme kategori, udføres i det samme anlæg, lægges kapaciteten af sådanne aktiviteter sammen.
3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i fællesskabsordningen, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW og enheder, der udelukkende anvender biomasse, indgår ikke i denne beregning. »Enheder, der udelukkende anvender biomasse« omfatter enheder, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.
4. Hvis en enhed benyttes til en aktivitet, hvor tærskelværdien ikke udtrykkes i nominel indfyret termisk effekt, har tærskelværdien for denne aktivitet forrang ved beslutningen om medtagelse i fællesskabsordningen.
5. Hvis det fastslås, at tærskelkapaciteten for en i dette bilag nævnt aktivitet overstiges i et anlæg, skal alle enheder, hvori der forbrændes brændsel, bortset fra enheder til forbrænding af farligt affald eller husholdningsaffald, medtages i drivhusgasemissionstilladelsen.
6. Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

Aktiviteter	Drivhusgasser
Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Raffinering af mineralolie	Kuldioxid
Produktion af koks	Kuldioxid
Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Produktion af råjern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af ferrometaller (herunder ferrolegeringer), hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl.a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdsning	Kuldioxid
Produktion af primær aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
Produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffinering, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt (herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel) på over 20 MW	Kuldioxid

Aktiviteter	Drivhusgasser
Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af glas, herunder glasfiber, med en smeltekapacitet på over 20 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af mineraluldisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagge med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter, hvor fyringsanlægget har en total nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	Kuldioxid
Fremstilling af papir eller karton med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, og hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion af salpetersyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af adipinsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af glyoxal og glyoxylsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af ammoniak	Kuldioxid
Produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af brint (H ₂) og syntesegas ved reforming eller delvis oxidering, hvor produktionskapaciteten er større end 25 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) og natriumhydrogencarbonat (NaHCO ₃)	Kuldioxid
Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af dette direktiv med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid

Aktiviteter	Drivhusgasser
<p data-bbox="284 259 352 282">Luftfart</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.</p> <p data-bbox="284 405 555 427">Denne aktivitet omfatter ikke:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="284 465 911 591">a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statschefer, regeringschefer og ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen <li data-bbox="284 624 911 676">b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger <li data-bbox="284 710 911 788">c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed <li data-bbox="284 822 911 873">d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicagokonventionen <li data-bbox="284 907 911 958">e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding <li data-bbox="284 992 911 1144">f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet <li data-bbox="284 1178 911 1279">g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret <li data-bbox="284 1312 911 1364">h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg <li data-bbox="284 1397 911 1527">i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 30 000 sæder pr. år, og <li data-bbox="284 1561 911 1805">j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten: <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1671 911 1722">— i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller <li data-bbox="331 1756 911 1805">— foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10 000 tons. <p data-bbox="331 1839 911 1946">Flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statschefer, regeringschefer og ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette punkt.»</p>	<p data-bbox="922 259 1023 282">Kuldioxid</p>

BILAG II

Følgende indsættes som bilag IIa og bilag IIb til direktiv 2003/87/EF:

»BILAG IIa

Stigninger i den andel af kvoter, som medlemsstaterne skal sælge på auktion i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), af hensyn til solidariteten og væksten i Fællesskabet, for at reducere emissionerne og som tilpasning til klimaændringernes virkninger

	Medlemsstatens andel
Belgien	10 %
Bulgarien	53 %
Tjekkiet	31 %
Estland	42 %
Grækenland	17 %
Spanien	13 %
Italien	2 %
Cypern	20 %
Letland	56 %
Litauen	46 %
Luxembourg	10 %
Ungarn	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumænien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakiet	41 %
Sverige	10 %

BILAG IIb

FORDELING AF KVOTER, DER SKAL AUKTIONERES AF MEDLEMSSTATERNE I MEDFØR AF ARTIKEL 10, STK. 2, LITRA c). FORDELINGEN AFSPEJLER VISSE MEDLEMSSTATERS TIDLIGE BESTRÆBELSER PÅ AT OPNÅ EN REDUKTION AF DRIVHUSGASEMISSIONERNE PÅ 20 %

Medlemsstat	Fordeling, i procent, af de 2 % i forhold til Kyotobasisåret
Bulgarien	15 %
Tjekkiet	4 %
Estland	6 %
Ungarn	5 %
Letland	4 %
Litauen	7 %
Polen	27 %
Rumænien	29 %
Slovakiet	3 % [«]